

**„Ferice de cei care seamănă lângă toate apele!” – dr. A. B. din M.**

[Isaia 32.20.]

Într-o duminică după-amiază, în orașul Glasgow, un grup de persoane care merg des la biserică stăteau la ușa bisericii puțin înainte de începerea serviciului divin, când, deodată, doi bărbați coteau la următorul colț al străzii și se îndreptau spre ușa bisericii. Când i-au văzut pe oameni, au început să râdă tare și după aceea au cântat un cântec ordinar. Cei care stăteau acolo erau foarte indignați. Dar o mamă, care stătea și ea cu băiatul ei în pronaos, l-a trimis pe acesta după cei doi bărbați, cu cuvintele: „Du-te și invită-i să vină și ei la închinare!” Băiatul și-a îndeplinit misiunea. Cel mai în vârstă dintre cei doi bărbați i-a răspuns cu o înjurătură blasfematoare; dar cu cel tânăr părea că se petrece lăuntric o schimbare. El l-a privit serios pe băiat și a răspuns apoi cu o emoție profundă:

„Pe când mai eram băiat, ca tine, mergeam și eu în fiecare duminică la biserică cu mama mea, ca să ascult Cuvântul lui Dumnezeu.”

Gândul la mama sa l-a apucat pe acest om în așa fel, încât în ciuda insistenței însoțitorului său, el l-a urmat pe băiat și în biserică a luat loc lângă mama acestuia. El a auzit o mărturie limpede despre Isus Hristos, Mântuitorul păcătoșilor. După ce s-a terminat predica, femeia credincioasă l-a întrebat pe tânăr dacă are o Biblie; când el a negat, ea i-a dat Biblia fiului ei cu rugămintea s-o păstreze până când va putea să-și facă personal rost de una. Ea l-a îndemnat să citească zelos în ea și nici să nu neglijeze mersul la biserică.

Au trecut două duminici fără ca tânărul să vină, dar în duminica a treia a apărut, arătând palid și bolnav. Avea Biblia la el, după serviciul divin a așezat-o tăcut pe locul mamei și i-a strâns mâna cu o privire mâhnită, recunoscătoare. Apoi a părăsit grăbit biserica. În Biblie era o foaie de hârtie pe care tânărul scrisese, că trebuie să călătorească și probabil n-o va mai revedea niciodată. Dar îi va rămâne în veci recunoscătoare că i-a arătat calea spre mântuirea sufletului său; de asemenea, o ruga insistent pentru mijlocirea ei. El spera că în câteva zile se va întoarce în locurile sale natale, în sudul Angliei.

Au trecut ani și abia dacă s-a mai gândit cineva la străin. Nobila mamă a intrat în odihna ei eternă, iar băiatul a crescut și s-a făcut bărbat. El a devenit medic de vas pe o navă de război britanică și în această calitate a ajuns la Cape Town, unde vaporul a rămas mai mult timp. Într-o duminică a mers la biserică în Cape Town și și-a luat cu el Biblia, după bunul obicei englezesc, aceeași pe care o avusese ca băiat. La sfârșitul serviciului divin, un domn mai în vârstă, care șezuse lângă el, i-a cerut permisiunea să poată să se uite la Biblia lui. El a privit-o ținând. Biserica s-a golit. Numai cei doi bărbați mai stăteau în vasta navă a bisericii. Celui vârstnic îi curgeau lacrimi pe obraji. Era bărbatul pe care tânărul medic, ca băiat, îl luase la biserică și căruia îi împrumutase Biblia sa, pentru care mama sa se rugase așa de mult. Străinul a povestit acum cu profundă emoție povestea vieții sale: cum se bucurase de la părinții săi evlavioși de o educație temătoare de Dumnezeu, dar, ajuns în anturaj rău, decăzuse adânc și astfel a ajuns la Glasgow. Aici a primit acea invitație și aici i s-a pus în mână această Biblie și în ea a găsit calea mântuirii, iertarea păcatelor și pace fericită. Acasă la el a fost mare bucurie pentru transformarea sa. El a studiat teologia și a devenit misionar. Acum era activ ca misionar în Africa de Sud.

„Și, știți”, a încheiat el povestirea, „ce s-a ales de însoțitorul meu, care în acea duminică n-a dat ascultare chemării la serviciul divin? El era rău famatul Jack Hill, care numai câteva luni după un eveniment din cauza unui jaf cu asasinat, și-a sfârșit viața în ștreang.”

Din „Zeltgruss”, sub titlul: O întâmplare adevărată, relatată de dr. A. B. din M.